

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳ

* ԿՈՄՍՈՒՆԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԵՄ ՆՊԱՅՆ ՀԱՅ ԿԵՐՄԱՐԻ ԽՆԴԻ. — Մարտ 26-ին Մ. Ռ. վարժարանը շքեղ հանդէս մը սարքեց ի նպաստ Հ. Կ. Խաչին՝ Ինքնուրուշ պեճ զանգիւծին մէջ, որուն ենթակայ եղան վեհակոյ պաշտօնական անձնատուութիւնք և քաղաքին ազնուական դասը Աշակերտաց այդ յոյժ ծափահարելի յաջողակութիւնը ստուգիւ վկայեց, որ մինչ ցոյց կու տային անոնք իրենց փայլուն ընդունակութիւնը՝ ուժգին կը զգային նոյն ատեն սրտերնուն խորը հայ տառապանքն ու ցաւերը, որոնց վերլուծումը կարծես կ'ընէին, ժերթ խառնելով անոնց մէջ ազատութեան մը յոյսն ու հաւատքը:

Առաջին կարգերուն մէջ կը բազմէին վենետկոյ Խոյժակալը, Գաղղիոյ և Անգղիոյ Հիւպատոսները, Միաբանութեանս Աթոռակալ Վ. Ը. Banca Commerciale-ի և Նամակատան վարչըները, Իտ. Կարմիր խաչի փոխ-Նախագահը, Ռուսցապետներ և ուրիշ պաշտօնական անձինք:

Վարժարանիս նախկին աշակերտներէն Տօթթ. Մանուկ Խանպէկեան՝ ընտիր ու վառ գոյներով նկարագրեց Հայոց ողբականը և ցուցադրեց հաւաքորդին նպատակը: Ապա սկսաւ ի գործ դրուիլ նուագահանդէսին ճոխ և ընտիր ծրար գիրը՝ առաջնորդութեամբ Վահագն Ponzilacqua-ի, որուն մէկ ի որ երկը՝ վկայ մը «Sulle rive dell'Arax» առաջին անգամ ներկայացունցաւ ու խեց երկարատե ծափեր: Վենետեան լրագիրները գովչեսով և գնահատանքի տողեր նուիրեցին կտրիճ նուագախումբին, որ այնքան ցայտուն գեղեցիկ յատկութիւններ ցուցուց:

Առաջին մասէն վերջ վարժարանին տեսուչը Հ. Գաբր. Վ. Նահապետեան արտասանեց ճառ մը, ու չափեց անցողակի Հայ ազգին պատմութիւնը, անոր յարաբերութիւնները Հռովմայ հետ՝ կեանքներու ժամանակ, անոր մասնակցութիւնը թաշակրաց հետ և ապա Մեծին Միաթաւայ լուսամտի ու մարդասիրական ձեռնարկները: Սիրալիք խօսք մ'ալ ուղղեց վենետիկոյ որ հայ փախստականներին հիւրընկալեց: Վերջացուց ճառը՝ մաղթելով որ Աղբիականի թագուհին կարենայ մօտիկ ապագային ներկայ ըլլալ Հայաստանի փառաւորութեան, երբ սա՝ ինչպէս Իտալիա՝ ընդունի իր որդիները այն սահմաններուն մէջ՝ զոր բնութիւնը իրեն տուած է: Խանդավառ ծափեր աղթանքի արտայայտութիւն մը դարձան նախկինականաց կողմանէ: Ցետոյ ամենաքաղցր տպաւորութեան տակ վերջը ուրախակցութիւն յայտնեցին ու գովեստ տուին վարդա-

պետներուն՝ այդ քաջ և ուսումնասէր աշակերտներուն համար:

Սոյն Նուագահանդէսէն գոյացաւ 1214 զուտ իտ. լիրա:

* ՀԱՅ ՄԵՆՆ ՍԻ ՀԱՅ ԾԵՓՈՐԸ ԵԿԵՂ. ԹԱՓՈՐԸ ՄԸ ՄԵՋ. — Ապրիլ 23-ի Նոր Կիրակիին՝ վենետկոյ «Salute» եկեղեցւոյն մէջ կատարուեցան եօթեայի մը փակման հանդէսները, հանգուցեալ Բենեդ. Ժե. Պապի կողմանէ սոյն եկեղեցւոյն «պապիկիլա» անուանումին և Աստուածածնայ պատկերին թագադրութեան առթիւ: Միջօրէէ վերջ տեղի ունեցաւ շքեղ թափոր մը, որուն կը մասնակցէին 10-էն աւելի եպիսկոպոսներ և լա Զոնդէն Երթ. Պատրիարքը՝ նաև իբր Գնչյապեկ. Ներկայացուցիչ: Թափորին մասնակցեցաւ Ուշտիս Աթոռակալ Վ. Ը և վանական աշակերտք եկեղեցական շքեղ տարազներով: Հոն՝ Մ. Ռ. վրժինի Շեփորախումբն ալ պաշտօնական բաժին մը տանձնեց Ս. Մարգարի երգչիներուն հետ, նուագելով Ponzilacqua-ի մէկ նոր Լիթանիայն:

* ՄԵՐԹՈՐ ԱՐԱՅՈՐ ՄԱՆՈՒՆ ՏԱՐԵՄԱՐԸ. — Մեծ հանդէսով կատարուեցաւ Մայրավանդիս մէջ Հիմնադրիս նուիրելալ օրը, Մայիս 2-ին: Տեղի ունեցաւ ակադեմիական հանդէսը ըստ սովորութեան՝ Գրատան մէջ. բացի վանականներէ՝ ներկայ էին մի քանի ազգային գէպեր և Մ. Ռ. վրժինի վարչութիւնն ու աշակերտք: Օրուան ճառախօսը Հ. Գ. Ոսկեան, զորաբար ներբողեան մ'ըրաւ Հիմնադրին վրայ: Հ. Ա. Ղազիկեան զրաբար քերթուած մը լսեցուց «Առ Ոգին Միաթարայ», երկու վանական աշակերտներ ալ մէյմէկ ոտանաւոր արտասանեցին: Իսկ Մ. Ռ. վարժարանէն Յ. Թաշեան՝ յանուն իւր ընկերակցուն կարողացաւ աշխարհաբար ոտանաւոր մը: Վրժաւոր դեր մ'ալ դարձեալ ունեցաւ Մ. Ռ. Վ. Շեփորախումբը, հնչեցնելով միջանկեալ գեղեցիկ կտորներ, յորս նորութիւն էր կառավարչին՝ Ponzilacqua-ի հեղինակած Inno «Mechitar»-ը: Գնալ յայտարար խմբին՝ զոր երկու ձայնով նուագեցին վանքի աշակերտք գեղեցիկ և իմաստալից խօսքերով փակումը ըրաւ հանդէսիս Վ. Հ. Յովհաննէս Աթոռակալ վարդապետ:

1. Այժմ Բժշկապետ Ներքին Հիւանդութեանց և Օգնական վերաբոյժ Ազգային Հիւանդանոցին մէջ, և քննել: Միջին-Միջին 23-ին Ազգային մէջ ըրած էր՝ նաև ճառախօսութիւն տրուեցաւ տիպարով: «A cooliamo e Tubercolosi»